

De opwarming van de aarde

Piet Soeteman

“Het klimaat verandert doordat de temperatuur op aarde stijgt. Dat komt doordat er steeds meer broeikasgassen zoals CO₂ in de lucht komen. Bijna alle wetenschappers zijn het erover eens dat de klimaatverandering vooral is veroorzaakt door de mens. Slechts een handjevol wetenschappers denkt dat er vooral andere oorzaken zijn (zoals vulkaanuitbarstingen en extra zonne-activiteit). Deze klimaatsceptici krijgen relatief veel aandacht in de media, waardoor het lijkt alsof er onder wetenschappers nog veel twijfel bestaat. Maar het IPCC (het klimaatpanel van de VN waar duizenden wetenschappers uit de hele wereld aan meewerken) is duidelijk: de mens is de belangrijkste oorzaak van de opwarming van de aarde.” (citaat uit www.milieucentraal.nl)

We zien hier de communis opinio over de oorzaak van de opwarming van de aarde. We zijn op grote schaal fossiele brandstoffen (olie, kolen en gas) gaan verbranden in fabrieken, energiecentrales, huizen en voor vervoer. En we kappen bossen voor landbouwgrond. Daarbij komt CO₂ vrij. En dat zorgt ervoor dat de aarde opwarmt.

Toch zijn bij deze opvatting kanttekeningen te plaatsen.

We zien inderdaad een toename van het CO₂ gehalte in de atmosfeer, zie figuur 1.

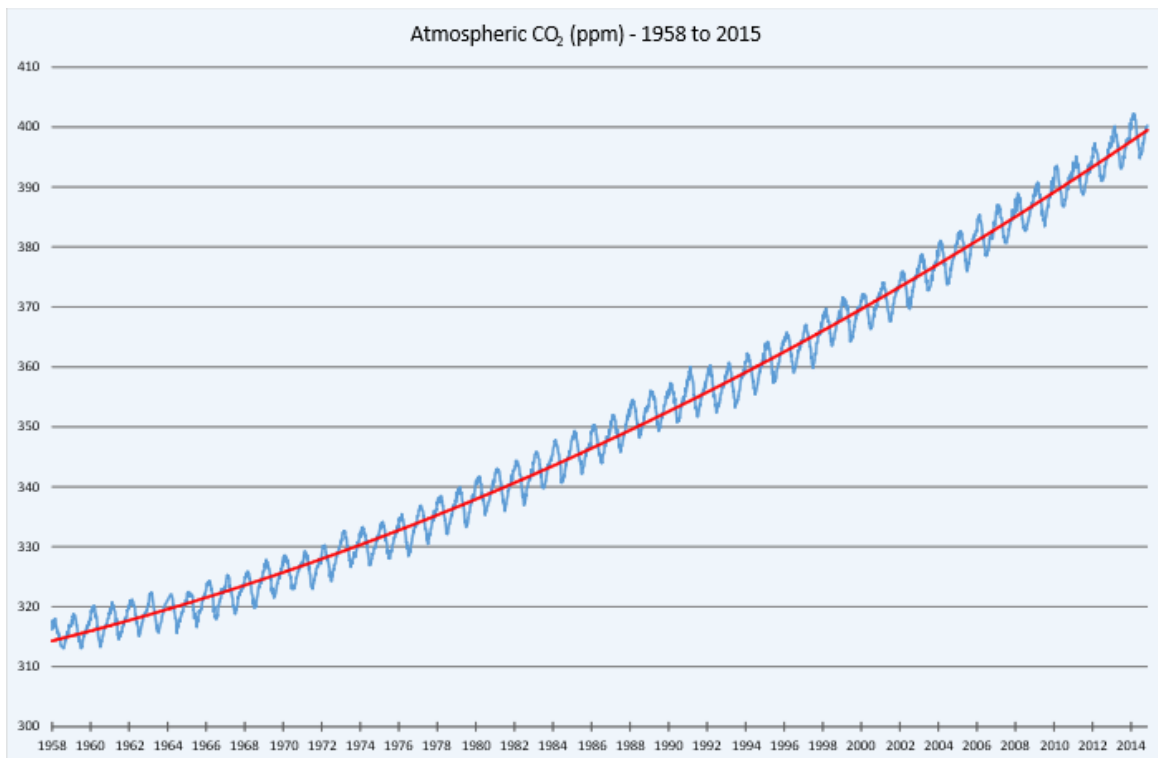

fig. 1

De toename van het CO₂ gehalte vertoont een regelmatig beeld. Je mag verwachten dat de temperatuurstijging in dezelfde periode ook een regelmatig beeld zou vertonen maar dat is niet het geval. Als we de temperatuurcurve van het KNMI bekijken dan zien we dat tot het einde van de 80-er jaren van de vorige eeuw er nauwelijks sprake is van een stijging van de temperatuur. Maar dan zien we dat de temperatuur plotseling een sprong omhoog maakt (zie het verticale lijntje in figuur 2). Die temperatuursprong bepaalt maar liefst voor ruim 2/3 de temperatuurstijging van 1,4 °C die de afgelopen eeuw in ons land en in geheel West Europa heeft plaatsgevonden. Vanaf het begin van de jaren 90 vindt er niet of nauwelijks meer opwarming plaats.

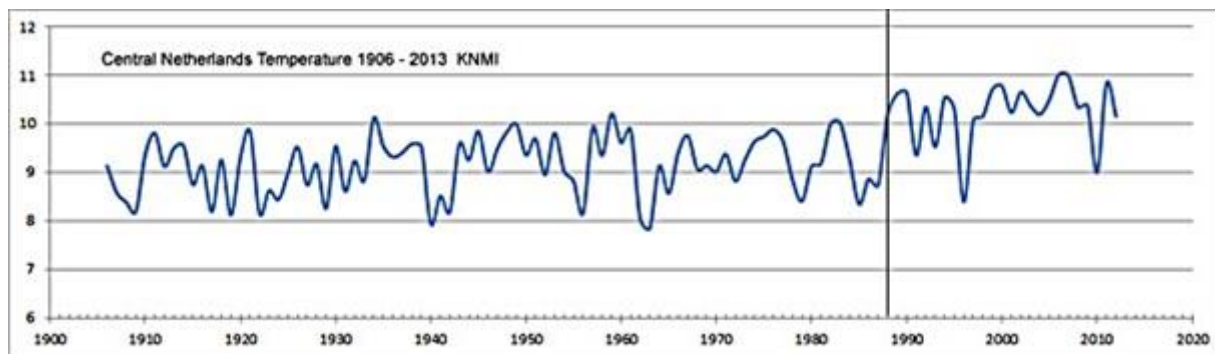

fig. 2

Wat is hier aan de hand?

In de loop van de vorige eeuw is als gevolg van luchtverontreiniging de inkomende zonnestraling afgenomen. De afname van zonnestraling in Europa vond met name plaats van 1950 tot in de jaren tachtig.

In 1963 logeerde ik in Ludwigshafen en als we wel eens door het industriecomplex van BASF reden dan was de zon oranje van kleur vanwege de luchtverontreiniging. De luchtverontreiniging in het BASF complex stond niet op zich. Ook in andere industriegebieden zoals het Ruhrgebied en het Rijnmondgebied was er sprake van een enorme luchtverontreiniging en ook boven de stedelijke gebieden was de lucht sterk vervuild door de emissie van fossiele verbrandingsstoffen als zwaveldioxide (SO₂).

Door de uitstoot van fossiele verbrandingsproducten ontstaan veel aerosolen, dat is een mengsel van stofdeeltjes en vloeistofdruppels. Aerosolen spelen een belangrijke rol bij het ontstaan van wolken. Dat geldt in het bijzonder voor zwaveldioxide. Door de lage dampspanning kan zwaveldioxide goed fungeren als condensatiekern. Als er meer SO₂-deeltjes zijn die als condensatiekern kunnen fungeren ontstaan er meer druppeltjes (of ijskristalletjes) en dat heeft invloed op de eigenschappen van een wolk. Wolken met meer en kleinere druppeltjes zijn witter en reflecteren meer zonlicht dan wolken met minder en grotere druppels. In de tweede plaats zullen kleine druppeltjes minder gemakkelijk samenvloeien tot druppels die groot genoeg zijn om naar beneden te vallen waardoor het langer kan duren totdat een wolk uitregent. Emissie van verbrandingsproducten kan dus de levensduur van wolken verlengen. Omdat wolken een belangrijk deel van het zonlicht reflecteren (gemiddeld 27%, zie figuur 3) beïnvloeden zij de z.g. globale straling.

In de meteorologie werkt men met de globale straling, de som van de directe- en verstrooide straling die op een eenheidsoppervlak valt. De globale straling is een belangrijke grootheid in de energiebalans van de aarde en is uiteindelijk bepalend voor de temperatuur aan het aardoppervlak.

Je kan hieruit afleiden dat zwaveldioxide een afkoelende werking op het klimaat kan hebben.

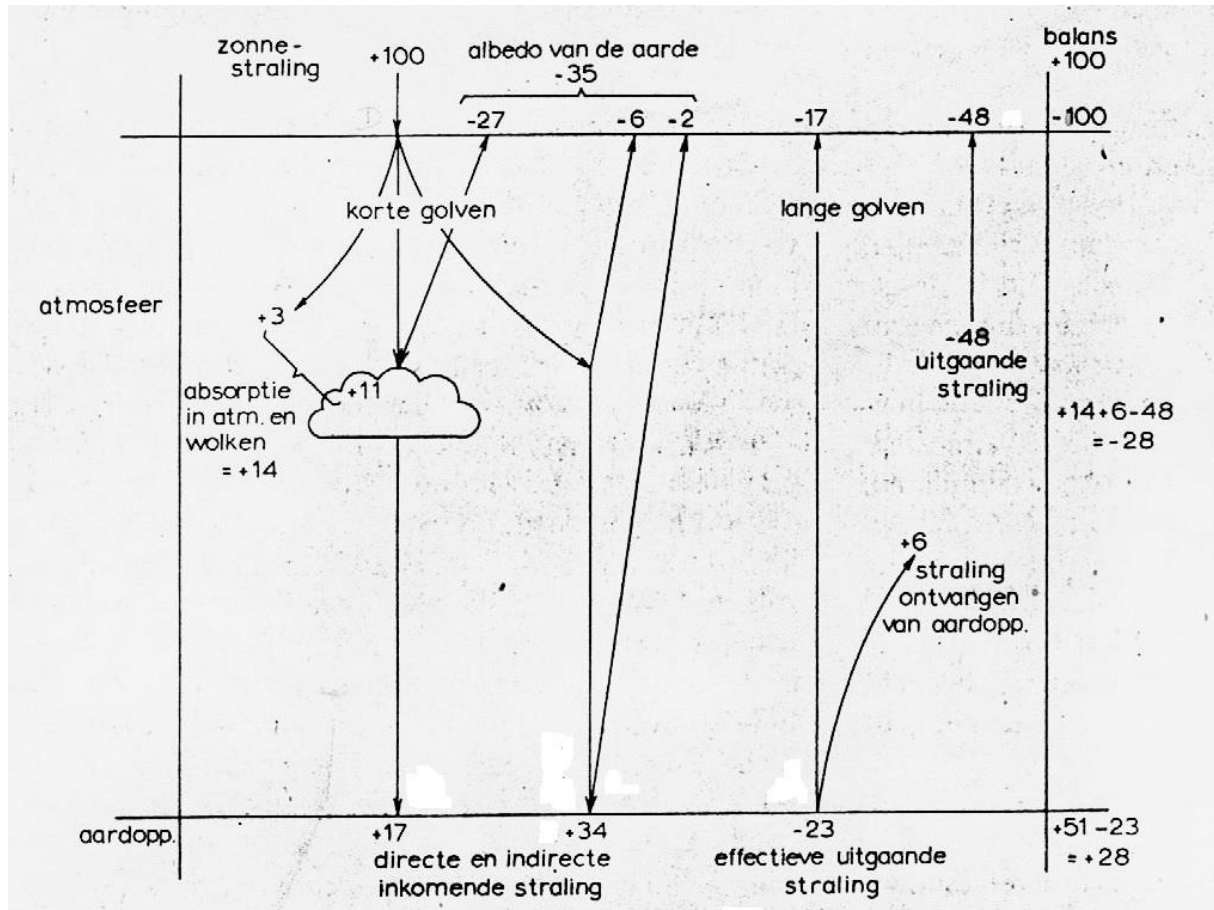

fig. 3 de stralingsbalans

Terug naar de temperatuursprong van eind jaren 80. Wat kan de oorzaak geweest zijn van deze opmerkelijke temperatuurstijging in zo'n kort tijdsbestek?

Vooral in de jaren 80 en 90 van de vorige eeuw werden maatregelen genomen om de luchtverontreiniging aan te pakken. Ook aan de zware industrieën werden maatregelen opgelegd. De maatregelen betroffen de uitstoot van zwaveldioxide tegen te gaan door toepassing van rookgasontzwavelingsinstallaties. De emissie van vervuilende uitlaatgassen werd bij het autoverkeer gereduceerd door de invoering van de katalysator. Ook de kolencentrales werden schoner. Zo werd in Nederland rond die periode de emissie van zwaveldioxide met 80 procent verminderd mede doordat massaal van kolen naar aardgas werd overgegaan. Ook in de rest van Europa, met name in de voormalige Oostbloklanden, daalde de uitstoot van zwaveldioxide in die periode door schonere industrie. De totale uitstoot van zwaveldioxide in Nederland is door deze maatregelen na 1990 sterk afgenomen. In

1990 bedroeg de totale emissie nog 173 miljoen kg, in 2002 was dat nog maar 64 miljoen kg. En in 2003 was de uitstoot al 1,3% minder dan in 2002. In figuur 4 is die spectaculaire daling weergegeven. (zie rode lijn)

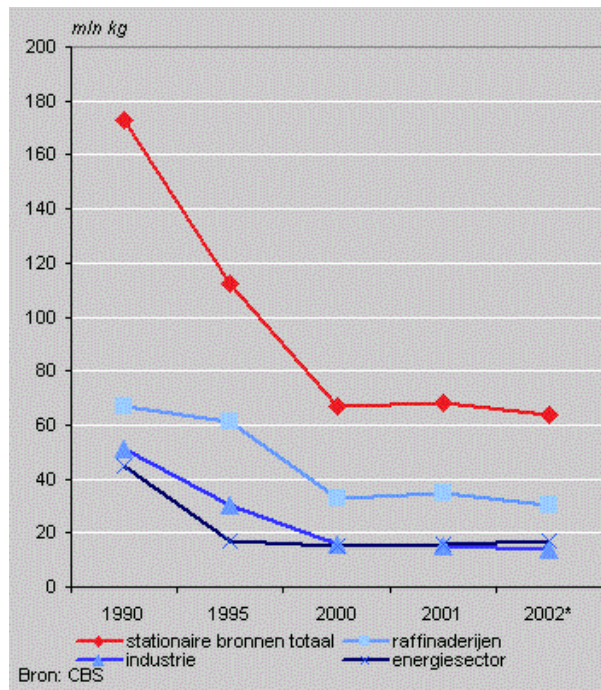

fig. 4

De daling van de zwaveldioxide moet ook invloed op de bewolkingsgraad hebben, de wolkvorming zal afnemen. En door minder wolkvorming wordt er minder zonlicht gereflecteerd, valt er meer zonlicht op het aardoppervlak en stijgt de temperatuur. Dit verschijnsel wordt brightening genoemd. Brightening treedt in grote delen van de wereld op met uitzondering van landen die nog volop in ontwikkeling zijn zoals China en India.

Opvallend is dat de temperatuursprong samenvalt met de daling van de zwaveldioxide. De opwarming van de aarde zou dus veroorzaakt kunnen zijn door een schonere lucht.

Er is een argument waarmee ik die veronderstelling kan onderbouwen.

Door de afname van de bewolking moet het aantal zonuren zijn toegenomen. Ik heb de zonurentabel op de website van het KNMI opgezocht en hiervan een lijngrafiek gemaakt. (zie figuur 5) En inderdaad zien we dat na 1990 het aantal zonuren flink is toegenomen. Was in de jaren 80 het gemiddeld aantal zonuren nog 1450. In de jaren 90 was dit opgelopen naar 1597, een stijging van maar liefst 10%!

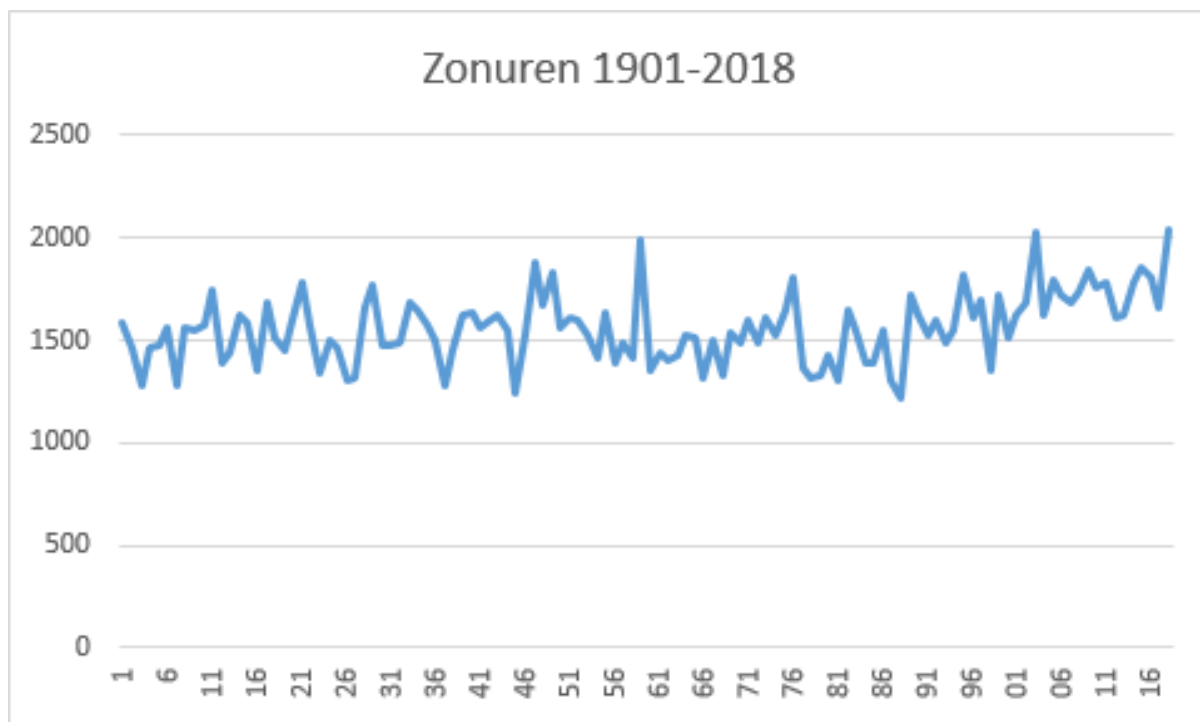

fig. 5

Waarom is brightening eigenlijk niet in de klimaatmodellen van het IPCC opgenomen?

Klimaatmodellen rekenen uit hoe de temperatuur in de loop van de tijd verandert als de concentraties broeikasgassen geleidelijk oplopen. Ze doen dat noodgedwongen tamelijk grofmazig. Dat betekent dat de klimatologische omstandigheden zoals de bewolking in industriegebieden en stedelijke gebieden moeilijk in de modellen te verwerken zijn en dus te weinig aandacht krijgen. Toegegeven, één enkel industriegebiedje dat de luchtvervuiling heeft aangepakt zal voor een IPCC klimaatmodel van weinig betekenis zijn maar voeg je al die gebieden samen dan vormt brightening een factor in de opwarming van de aarde die niet onderschat mag worden.

Mijn veronderstelling is dat niet CO₂ maar brightening verantwoordelijk is voor de opwarming van de aarde.

Nederlandse lucht klaart op door corona

Uit de metingen blijkt dat na het invoeren van de coronamaatregelen, de concentratie van vervuilende stoffen tussen de 20 en 60 procent is afgenomen. Dat is een ruime onzekerheidsmarge, omdat de resultaten nog niet zijn gecombineerd met metingen aan de grond en met rekenmodellen voor het weer en de chemie in de atmosfeer.

Uitstoot schadelijke stoffen

Desondanks is het volgens het KNMI zeker dat de lucht nu schoner is. „De coronamaatregelen leiden tot een sterke vermindering van bijvoorbeeld wegverkeer, vliegverkeer en industriële activiteiten. Daardoor is er tijdelijk minder uitstoot van schadelijke stoffen, zoals koolstofdioxide en stikstofdioxide”, aldus onderzoeker Henk Eskes op de website van het KNMI.

Leo van Raaij 27-03-20, 15:41 Laatste update: 16:10 (de Gelderlander)

KNMI: april was de zonnigste maand april ooit

De maand april was de zonnigste maand april ooit gemeten. Gemiddeld scheen de zon 285 uur en normaal is dat 178 uur. Het vorige record betrof april 2007, met 280 zonuren. April 2020 gaat de boeken in als zeer zacht en zeer droog, meldt het KNMI.

(Dagblad van het Noorden, 30 april 2020)

Of de 'zeer zachte' temperatuur van april het gevolg is van minder uitstoot van schadelijke stoffen, i.c. van Brightening, is moeilijk aan te tonen maar is wel een interessante gedachte.

Piet Soeteman, mei 2020.

Data t/m 31-12	Temp. (gem)	Zonuren (som) ▼	Neerslag (som)	Hellmann
1 <u>2018</u>	11,4	2044,9	582	34.1
2 <u>2003</u>	10,38	2021,7	612,7	80.1
3 <u>1959</u>	10,15	1986,1	535,8	53.9
4 <u>2020</u>	11,69	1957,1	853	0.1
5 <u>2019</u>	11,19	1927,9	934,2	12.1
6 <u>1947</u>	9,28	1881,7	748	348.3
7 <u>2015</u>	10,9	1856,4	853,3	7.8
8 <u>2009</u>	10,53	1837,9	776,9	56.5
9 <u>1949</u>	9,86	1829,4	662,6	53.0
10 <u>1995</u>	10,47	1814	729,5	21.8

Data t/m 31-12	Temp. (gem) ▼	Zonuren (som)	Neerslag (som)	Hellmann
1 <u>2014</u>	11,71	1786,8	872,9	0.0
2 <u>2020</u>	11,69	1957,1	853	0.1
3 <u>2018</u>	11,4	2044,9	582	34.1
4 <u>2006</u>	11,24	1725,4	807,1	31.5
5 <u>2007</u>	11,23	1689,6	951,1	4.8
6 <u>2019</u>	11,19	1927,9	934,2	12.1
7 <u>2017</u>	10,97	1665,9	947,5	36.0
8 <u>1999</u>	10,94	1719,7	901,5	47.7
9 <u>2011</u>	10,93	1787,9	909	80.6
10 <u>2015</u>	10,9	1856,4	853,3	7.8

2020 is het op één na warmste jaar sinds de metingen in 1901 begonnen. Wat opvalt is dat 2020 op de vierde plaats staat in het rijtje van zonnigste jaren. Er is dus een duidelijk verband tussen het hoge aantal zonuren en de hoge temperatuur van dit jaar. Door de coronamaatregelen is er in 2020 veel minder uitstoot geweest van broeikasgassen. De emissie van CO2 was dit jaar 8% lager dan 2019 (bron Volkskant, 8 september 2020), de lucht is schoner dan ooit dus meer zonnestraling met als resultaat opwarming van het aardoppervlak. Geen broeikaseffect maar brightening.

Piet Soeteman, januari 2021.

Gedeelte uit het artikel 'De klimaat-illusie' van Ad Huijser, mei 2022, dat mijn Brightening-visie op de opwarming van de aarde ondersteunt:

"Een grote onbekende in klimaatmodellen is het effect van bewolking. Wolken hebben zowel een koelend effect als een opwarmend effect. De afkoelende werking, m.n. overdag komt doordat ze de zon tegenhouden. De hoeveelheid ingestraald zonlicht dat het aardoppervlak bereikt bepaalt hoe dan ook, hoe warm we het uiteindelijk krijgen. 's Nacht daarentegen houden wolken juist de uitstraling tegen die voor de natuurlijke afkoeling zorgt. Dit is een ingewikkelde balans om diverse redenen. Daarbij spelen bv. de hoogte, de dikte, de uitgebreidheid, de verticale temperatuurverdeling, de druppelgrootte en -verdeling, de hoeveelheid ijskristallen en wat je nog meer kunt bedenken, allemaal een rol. We weten wel ongeveer hoe e.e.a. werkt, maar bij lange na niet precies genoeg. *Bovendien, de resolutie van enkele kilometers waarmee de klimaatberekeningen werken, zijn simpelweg veel te grof voor realistische wolken.* We dekken zo de 30x30, of meestal 100x100 km² cellen waarin het Aardoppervlak verdeeld wordt om dit soort berekeningen te doen, dan ook af met een soort gemiddelde bewolking; of om de zoveel cellen helemaal geen, en doen dan net of dat realistisch is. Natuurlijk is dat niet zo, en zelfs NASA geeft dat op een van haar websites volmondig toe. Je moet wel even zoeken tussen alle alarmistische PR- verhalen die ze kennelijk voor hun onderzoeksfinanciering zo nodig de wereld in moeten slingeren, maar ze schrijven letterlijk dat klimaatmodellen nog wel 2 ordes (een factor 100) beter moeten worden om echt enige(!) voorspellende waarde te krijgen. Voorlopig zijn ze daar nog lang niet.

Via een simpel model op basis van de seizoensafhankelijke temperaturen heb ik ooit een schatting gemaakt van de invloed van de bewolking op onze temperatuur. *Aanleiding was de observatie dat in Nederland de hoeveelheid inkomende zonnestraling in de laatste 40 jaar met wel 10% was toegenomen.* Dat is heel veel extra energie (een zgn. *forcing*) die op Aarde terecht komt, equivalent aan ongeveer 8x (!) de *forcing* door een verdubbeling van de CO₂-concentratie. Het KNMI stelde in haar 2014-klimaatrapportage dat zoiets toch maar 0,2 oC opwarming opleverde. Mijn schatting kwam tot ongeveer 1 oC en dat zou voor de CO₂-gerelateerde opwarming in Nederland maar iets als 0,5 oC overlaten. Dat laatste past dan weer heel goed bij die ongeveer 1 oC per 2xCO₂ en niet bij het IPCC-verhaal van 3 oC of meer, waar ik straks nog uitgebreid op terugkom.

Ik heb over dit onderwerp veelvuldig met het KNMI gecommuniceerd. Ze waren heel welwillend om mij te antwoorden, maar meer dan dat "klimaatmodellen iets heel anders voorspellen", heb ik nooit te horen gekregen. En waar die 0,2 oC in hun rapport vandaan kwam wisten ze niet meer.

Ik heb om hen te overtuigen inmiddels op meerdere manieren laten zien dat de klimaatgevoeligheid voor bewolking, ongeveer 0,1 oC per procentpunt bewolkingsverandering moet zijn. Een waarde die, zij het op andere analyses gebaseerd, ook anderen berekenen. De reactie van het KNMI: "... 0,2 oC is misschien toch wat te laag...".

Die 10% minder bewolking is niet enkel in Nederland waargenomen, maar ook mondiaal met zo'n 3 tot 4%, goed zichtbaar in de satelliet metingen. Echter wel geprononceerder boven Europa en goed zichtbaar sinds het eind van de jaren '70 van de vorige eeuw. *Waarschijnlijk een gevolg van het massaal afstappen in veel West-Europese landen van het stoken van kolen, of zelfs turf voor m.n.*

verwarmingsdoeleinden. Engeland bv. sloot z'n mijnen na de vondst van olie in de bodem van de Noordzee, net als Nederland en België al eerder deden na de vondst van grote voorraden aardgas in Slochteren. Kolenstook geeft niet alleen relatief veel CO₂, dat was toen nog niet de reden om ermee te stoppen, maar ook veel aerosolen als fijnstof en Zwaveldioxide in de atmosfeer. Die laatste twee werken beide afkoelend, maar o.a. ook als condensatiekern voor mist- en wolkenvorming. Kwam je vroeger bv. in Londen dan had je een grote kans, m.n. 's morgens, om in de mist te lopen, met als Britse humor: "*the continent is isolated*". Dat overkomt je tegenwoordig nog maar zelden. Meer zon is dan ook waarschijnlijk mede het gevolg van een veel schonere lucht. En jammer dan, daar wordt het wel behoorlijk warmer van, zoals de gemiddelde seizoentemperaturen ons laten voelen. Die zijn echt gekoppeld aan het aantal zonuren. Zomers zijn daarom veel warmer dan de winters, en zonnige dagen gemiddeld warmer dan bewolkte.

Nu is dit ook weer zo'n typisch voorbeeld van natuurlijke invloeden, hoewel in feite deze vermindering in bewolking ook een antropogene, dus "menselijke" invloed op het klimaat is. Dat was precies wat we wilden, alleen de consequentie is wel dat het warmer is geworden.

In die GCM berekeningen kun je het effect van een eventuele verandering in de bewolking door zgn. aerosolen als fijnstof en Zwaveldioxide best wel modelleren. Je moet dan wel weten hoe dat precies werkt en van welke andere zaken dat afhankelijk is. Men probeert dat er ook echt wel in te stoppen voor het simuleren van de temperaturen in o.a. de vorige eeuw, maar onze kennis van, en modellen voor wolken/wolkenvorming, blijken dan toch te beperkt"